

دوره جامع پایتون: بخش یادگیری ماشین جلسه بیستم و دوم

دكتر ذبيح اله ذبيحي

جنگل تصادفی Random forest

• جنگل تصادفی یک الگوریتم یادگیری تحت نظارت است که از آن هم برای طبقه بندی و هم رگرسیون استفاده می شود.

عملكرد الگوريتم جنگل تصادفى:

- با كمك مراحل زير مي توانيم متوجه چگونگي عملكرد الگوريتم جنگل تصادفي شويم.
 - مرحله ۱:
 - ابتدا، از مجموعه داده فراهم شده نمونه های تصادفی را انتخاب کنید.
 - مرحله ۲:
- سپس، این الگوریتم برای هر نمونه، یک درخت تصمیم گیری خواهد ساخت و در ادامه از هر درخت تصمیم گیری، نتیجه پیش بینی را خواهد گرفت.
 - مرحله ٣:
 - در این مرحله، برای هر نتیجه پیش بینی، رای گیری انجام می شود.
 - مرحله ۴:
- در انتها، آن نتیجه پیش بینی که بیشترین تعداد رای را داشته باشد به عنوان نتیجه پیش بینی نهایی انتخاب می شود.

مثال

```
import pandas as pd
candidates = {'gmat':
[780,750,690,710,680,730,690,720,740,690,610,690,710,680,770,610,580,650,540,590,620,600,55
0,550,570,670,660,580,650,660,640,620,660,660,680,650,670,580,590,690],
'gpa':
[4,3.9,3.3,3.7,3.9,3.7,2.3,3.3,3.3,1.7,2.7,3.7,3.7,3.3,3.3,2.7,3.7,2.7,2.3,3.3,2,2.3,2.7,3,3.3,3.7,2.3,3.7,3.3,3,3,2.7,4,3.3,3.3,2.3,2.7,3.3,1.7,3.7],
'work experience': [3,4,3,5,4,6,1,4,5,1,3,5,6,4,3,1,4,6,2,3,2,1,4,1,2,6,4,2,6,5,1,2,4,6,5,1,2,1,4,5],
'admitted': [1,1,0,1,0,1,0,1,1,0,0,1,1,0,1,0,0,1,0,0,1,0,0,0,0,1,1,0,1,1,0,0,1,1,1,0,0,0,0,0,1]
df= pd.DataFrame(candidates,columns= ['gmat', 'gpa','work_experience','admitted'])
X = df[['gmat', 'gpa', 'work experience']]
y = df['admitted']
```

from sklearn.model_selection import train_test_split

X_train, X_test, y_train, y_test = train_test_split(X, y, test_size = 0.30)

داده را به دو قسمت یادگیری و تست تقسیم می کنیم. کد زیر مجموعه داده را به ۷۰ درصد داده یادگیری و ۳۰ درصد داده تست تقسیم می کند

```
from sklearn.ensemble import RandomForestClassifier
model = RandomForestClassifier(n_estimators = 50)
model.fit(X_train, y_train)
y_pred = model.predict(X_test)
```

print(y pred)

```
from sklearn.metrics import classification report, confusion matrix,
accuracy_score
result = confusion matrix(y test, y pred)
print("Confusion Matrix:")
print(result)
result1 = classification report(y test, y pred)
print("Classification Report:",)
print (result1)
result2 = accuracy score(y test,y pred)
print("Accuracy:",result2)
```


		Positive	Negative	
Actual Class	Positive	True Positive (TP)	False Negative (FN) Type II Error	Sensitivity $\frac{TP}{(TP+FN)}$
	Negative	False Positive (FP) Type I Error	True Negative (TN)	Specificity $\frac{TN}{(TN + FP)}$
		Precision $\frac{TP}{(TP + FP)}$	Negative Predictive Value TN	Accuracy $TP + TN$ $TP + TN + FP + FN$

یادگیری بدون نظارت

- در بحث یادگیری بدون ناظر هم معمولا با دو مساله مواجه می شویم: کلاسترینگ (خوشه بندی) و کاهش بعد. خوشه بندی در واقع همان جداسازی میوه های متفاوت بدون حضور ناظر است. کاهش بعد بیشتر در بحث پیش پردازش داده مطرح است و زمانی کاربرد دارد که پیچیدگی دیتاست زیاد است یا به بیان دیگر دارای ابعاد زیادی است که برای مدل یادگیری ماشین قابل فهم نیست. کاهش بعد کمک می کند تا تعداد ویژگی ها (یا بعد) داده کم شود.
- خوشهبندی، وظیفه گروهبندی یک مجموعه از نمونهها به صورتی است که نمونههای داخل یک خوشه دارای بیشترین «مشابهت» (Similarity) با یکدیگر و کمترین مشابهت با دادههای خارج از خوشه خودشان باشند. مشابهت، سنجهای است که قدرت ارتباط بین دو نمونه داده را منعکس می کند.

خوشه بندی

خوشهبندی، اساسا برای «دادهکاوی اکتشافی» Exploratory Data Miningمیورد استفاده قرار میگیرد و کاربردهای گستردهای در بسیاری از زمینه ها شامل یادگیری ماشین، «بازشناسی الگو» میگیرد و کاربردهای ، Pattern Recognition اطلاعات» اطلاعات» الطلاعات میشردهسازی داده ها» Bio-informatics «فشردهسازی داده ها» Compression و گرافیک کامپیوتری دارد.

بخشبندی تصاویر خوشهبندی دادههای بخشبندی ژن خوشهبندی مقالات خبری خوشهبندی گونهها تشخیص ناهنجاری • معمولا در حالت چند متغیره، باید از ویژگیهای مختلف اشیا به منظور طبقهبندی و خوشه کردن آنها استفاده کرد. به این ترتیب با دادههای چند بعدی سروکار داریم که معمولا به هر بعد از آن، ویژگی یا خصوصیت گفته میشود. با توجه به این موضوع، استفاده از توابع فاصله مختلف در این جا مطرح میشود. ممکن است بعضی از ویژگیهای اشیا کمی و بعضی دیگر کیفی باشند. به هر حال آنچه اهمیت دارد روشی برای اندازه گیری میزان شباهت یا عدم شباهت بین اشیاء است که باید در روشهای خوشهبندی لحاظ شود.

انواع الگوريتم هاى خوشه بندى

• در مجموع، پنج نوع الگوریتم خوشه بندی مجزا وجود دارد که به شرح زیر هستند:

- خوشه بندی مبتنی بر پارتیشن بندی (بخش بندی)
 - خوشه بندی سلسله مراتبی
 - خوشه بندی مبتنی بر مدل
 - خوشه بندی مبتنی بر تراکم
 - خوشه بندی فازی

- خوشه بندی مبتنی بر پارتیشن بندی (بخش بندی)
- در این نوع خوشه بندی ، الگوریتم، داده ها را به زیرمجموعه ای از گروه، تقسیم بندی می کند. این k گروه یا خوشه باید از قبل تعریف شده باشند. این الگوریتم، داده ها را بر اساس این دو شرط تقسیم بندی می کند اول، هر گروه باید حداقل یک نقطه (عضو) داشته باشد. دوم اینکه هر نقطه باید تنها به یک گروه تعلق داشته باشد. خوشه بندی k-Means رایج ترین نوع روش خوشه بندی مبتنی بر پارتیشن بندی است.

- خوشه بندی سلسله مراتبی
- ایده اصلی این نوع خوشه بندی ، ایجاد سلسله ای از خوشه ها است. برخلاف خوشه بندی مبتنی بر پارتیشن بندی ، نیازی نیست داده ها از پیش تعریف شده باشند. دو روش برای انجام خوشه بندی سلسله مراتبی وجود دارد. رویکرد اول، رویکرد پایین به بالا است که به روش تجمعی نیز شناخته می شود و رویکرد دوم روش تجزیه ای است که سلسله ای از خوشه ها را در یک رویکرد بالا به پایین تجزیه می کند. در نتیجه این نوع خوشه بندی ، ما یک نمودار درختی به نام Dendogramبه دست می آوریم.

- خوشه بندی مبتنی بر تراکم
- در این نوع خوشه ها، مناطق متراکمی در فضای داده وجود دارند که توسط مناطق پراکنده از یکدیگر جدا می شوند. این نوع از الگوریتم های خوشه بندی نقش مهمی در ارزیابی و پیدا کردن ساختار های اشکال غیر خطی براساس تراکم دارند. الگوریتم پرطرفدار مبتنی بر تراکم، DBSCAnاست که امکان خوشه بندی مکانی داده ها دارای نویز را فراهم می آورد. این روش از دو مفهوم استفاده می کند دسترسی داده ها و اتصال داده ها.

- خوشه بندی مبتنی بر مدل
- در این نوع روش خوشه بندی ، داده های مشاهده شده از یک توزیع متشکل از ترکیبی از دو یا چند مولفه خوشه حاصل می شود. علاوه بر این، هر خوشه مولفه، یک تابع چگالی دارد که دارای یک احتمال یا وزن در این ترکیب است.

- خوشه بندی فازی
- در این نوع خوشه بندی ، نقاط داده می توانند به بیش از یک دسته تعلق داشته باشند. هر مولفه موجود در خوشه، یک ضریب عضویت دارد که به میزان حضور در آن خوشه مرتبط است. همچنین روش خوشه بندی فازی به عنوان روش خوشه بندی نرم شناخته می شود.

روش k_mean

• الگوریتم K-Means، با فرض داشتن ورودیهای x1 ،x2 ،x3 ،...، میکند.

• گام اول: انتخاب Kنقطه تصادفی به عنوان مرکز خوشهها که به آن «مرکزوار» Centroid گفته میشود.

• گام دوم: هر Xiبه نزدیک ترین خوشه با محاسبه فاصله آن از هر مرکزوار تخصیص داده می شود.

• گام سوم: پیدا کردن مرکز خوشههای جدید با محاسبه میانگین نقاط تخصیص داده شده به یک خوشه

• گام ۴: تکرار گام ۲ و ۳ تا هنگامی که هیچ یک از نقاط تخصیص داده شده به خوشهها تغییر نکنند.

مثال الگوريتم kmean

• فرض کنیم سن مراجعه کنندگان یک فروشگاه در یک روز بصورت زیر باشد (تعداد نمونه n=19)

15	15	16	19
19	20	20	21
22	28	35	40
41	42	43	44
60	61	65	

خوشه اولیه (centroid یا میانگین تصادفی):

Distance $1 = |x_i - c_1|$

Distance $2 = |x_i - c_2|$

تكرار اول

x_i	c_I	c_2	Distance 1	Distance 2	Nearest Cluster	New Centroid
15	16	22	1	7	1	
15	16	22	1	7	1	15.33
16	16	22	0	6	1	
19	16	22	9	3	2	
19	16	22	9	3	2	
20	16	22	16	2	2	
20	16	22	16	2	2	
21	16	22	25	1	2	
22	16	22	36	0	2	
28	16	22	12	6	2	
35	16	22	19	13	2	36.25
40	16	22	24	18	2	30.23
41	16	22	25	19	2	
42	16	22	26	20	2	
43	16	22	27	21	2	
44	16	22	28	22	2	
60	16	22	44	38	2	
61	16	22	45	39	2	
65	16	22	49	43	2	

تكرار دوم

x_i	c_{I}	c_2	Distance 1	Distance 2	Nearest Cluster	New Centroid
15	15.33	36.25	0.33	21.25	1	
15	15.33	36.25	0.33	21.25	1	
16	15.33	36.25	0.67	20.25	1	
19	15.33	36.25	3.67	17.25	1	
19	15.33	36.25	3.67	17.25	1	18.56
20	15.33	36.25	4.67	16.25	1	
20	15.33	36.25	4.67	16.25	1	
21	15.33	36.25	5.67	15.25	1	
22	15.33	36.25	6.67	14.25	1	
28	15.33	36.25	12.67	8.25	2	
35	15.33	36.25	19.67	1.25	2	
40	15.33	36.25	24.67	3.75	2	
41	15.33	36.25	25.67	4.75	2	
42	15.33	36.25	26.67	5.75	2	45.9
43	15.33	36.25	27.67	6.75	2	43.9
44	15.33	36.25	28.67	7.75	2	
60	15.33	36.25	44.67	23.75	2	
61	15.33	36.25	45.67	24.75	2	
65	15.33	36.25	49.67	28.75	2	

تكرار سوم

x_i	c_{I}	c_2	Distance 1	Distance 2	Nearest Cluster	New Centroid
15	18.56	45.9	3.56	30.9	1	
15	18.56	45.9	3.56	30.9	1	
16	18.56	45.9	2.56	29.9	1	
19	18.56	45.9	0.44	26.9	1	
19	18.56	45.9	0.44	26.9	1	19.50
20	18.56	45.9	1.44	25.9	1	19.50
20	18.56	45.9	1.44	25.9	1	
21	18.56	45.9	2.44	24.9	1	
22	18.56	45.9	3.44	23.9	1	
28	18.56	45.9	9.44	17.9	1	
35	18.56	45.9	16.44	10.9	2	
40	18.56	45.9	21.44	5.9	2	
41	18.56	45.9	22.44	4.9	2	
42	18.56	45.9	23.44	3.9	2	
43	18.56	45.9	24.44	2.9	2	47.89
44	18.56	45.9	25.44	1.9	2	
60	18.56	45.9	41.44	14.1	2	
61	18.56	45.9	42.44	15.1	2	
65	18.56	45.9	46.44	19.1	2	

تكرار چهارم

x_i	c_{I}	c_2	Distance 1	Distance 2	Nearest Cluster	New Centroid
15	19.5	47.89	4.50	32.89	1	
15	19.5	47.89	4.50	32.89	1	
16	19.5	47.89	3.50	31.89	1	
19	19.5	47.89	0.50	28.89	1	
19	19.5	47.89	0.50	28.89	1	19.50
20	19.5	47.89	0.50	27.89	1	19.50
20	19.5	47.89	0.50	27.89	1	
21	19.5	47.89	1.50	26.89	1	
22	19.5	47.89	2.50	25.89	1	
28	19.5	47.89	8.50	19.89	1	
35	19.5	47.89	15.50	12.89	2	
40	19.5	47.89	20.50	7.89	2	
41	19.5	47.89	21.50	6.89	2	
42	19.5	47.89	22.50	5.89	2	
43	19.5	47.89	23.50	4.89	2	47.89
44	19.5	47.89	24.50	3.89	2	
60	19.5	47.89	40.50	12.11	2	
61	19.5	47.89	41.50	13.11	2	
65	19.5	47.89	45.50	17.11	2	

• بین تکرارهای ۳ و ۴ تغییری نکرده است. با استفاده از خوشه بندی، دو گروه ۱۵ تا ۲۸ و ۳۵– ۶۵ شناسایی شدند. انتخاب اولیه centroidsمی تواند بر خوشه های خروجی تأثیر بگذارد، بنابراین الگوریتم اغلب چند بار با شرایط مختلف شروع می شود تا دیدگاه مناسبی از خوشه ها داشته باشد.

مثال

• ما دو دسته ماشین (مثلا پراید و اتوبوس) داریم. ما فقط اطلاعات ماشین ها (طول و ارتفاع) را داریم اما نوع ماشین را نمی دانیم (برای اطلاعات برچسب نداریم. حال با روش k- میانگین می خواهیم نوع ماشین را مشخص کنیم.

	طول ماشین	ارتفاع ماشين
1	٧	٣
۲	٧	۴
٣	٨	٣
۴	٩	٣
۵	۵	۲
9	۴	٣
٧	٣	۴

- داده ها را به دو خوشه دسته بندی می کنیم.
- دو نقطه رندم تولید میکنیم و فاصله تا داده ها تا این نقطه را محاسبه میکنیم و داده ها را در دو دسته تقسیم میکنیم
- در مرحله بعد دوباره دو نقطه رندم تولید میکنیم و فاصله تا داده ها تا این نقطه را محاسبه میکنیم و داده ها را در دو دسته تقسیم میکنیم
 - در مرحله بعد مرحله فوق مجدد تکرار میشه
 - شروط پايان الگوريتم:
- ۱- الگوریتم وقتی به این حالت رسید که در چند دورِ متوالی تغییری در خوشهی نمونهها (در اینجا ماشینها) به وجود نیامد، به ایم معنی است که الگوریتم دیگر نمیتواند زیاد تغییر کند و این حالت پایانی برای خوشههاست.
- ۲- الگوریتمهای مبتنی بر تکرار iterative algorithmsمیتوان تعدادِ تکرارها را محدود کرد تا الگوریتم بینهایت تکرار نداشته باشد.

```
from sklearn.cluster import KMeans
import numpy as np
X = np.array([[7, 3], [7, 4], [8, 3], [9, 3], [5, 2], [4, 3], [3, 3]])
model = KMeans(n_clusters=2, max iter=300).fit(X)
print(model.labels )
print(model.predict([[8,4]]))
print(model.cluster_centers_)
                                   بصورت پیش فرض 300=max iter است.
```

مثال: اگر یک محصول با وزن ۱۲۵، اندازه ۴۵ و رنگ آبی دیده شود مربوط به کدام دسته A یا B خواهد بود.

نمونه	وزن (کیلوگرم)	اندازه (سانتی متر)	رنگ	برحسب
1	120	50	1	Α
2	60	20	2	В
3	145	65	1	А
4	130	45	3	А
5	50	15	2	В

روش یادگیری بدون نظارت خوشه بندی k_mean

```
import numpy as np
dataset = np.array([[120, 50, 1, 0],[60, 20, 2, 1],
           [145, 65, 1, 0], [130, 45, 3, 0],
           [50, 15, 2, 1]])
features = dataset[:, :3]
from sklearn.cluster import KMeans
model = KMeans(n_clusters=2)
model.fit(features)
print (model.labels )
```

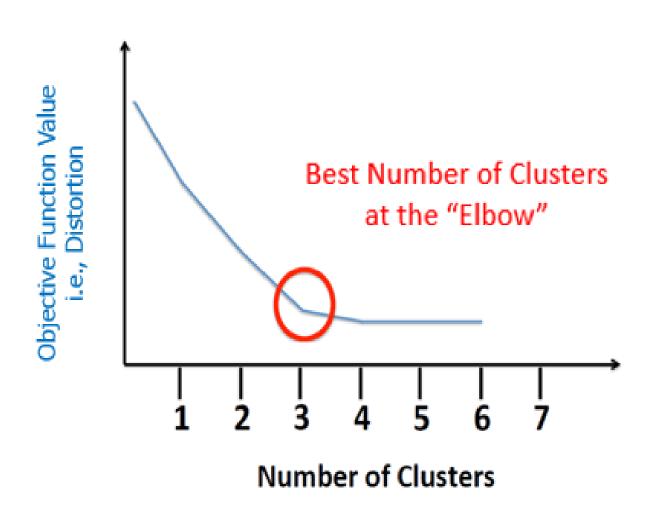
تعداد بهینه خوشه ها در الگوریتم های خوشه بندی

- روش هاى مستقيم تعيين تعداد بهينه خوشه ها در الگوريتم هاى خوشه بندى:
- این روش ها به دنبال بهینه سازی یک معیار به خصوص، مانند مجموع مربعات فواصل درون خوشه ای Within-cluster Sum of Square یا سیلوئت میانگین Average Silhouette یا سیلوئت میانگین elbow و silhouette هستند. از جمله این متدها می توان به متد elbow و روش های مبتنی بر معیار اشاره کرد.
- روش های مبتنی بر آزمون های آماری در تعیین تعداد بهینه خوشه ها در الگوریتم های خوشه بندی: این متدها به دنبال تطبیق مشاهدات با فرض صفر یک آزمون آماری هستند. از جمله این روش ها میتوان به Gap Statisticsاشاره کرد.
- علاوه بر متدهای silhouette ،elbowو بیش از ۳۰ مورد روش و شاخص مختلف برای تعیین تعداد بهینه خوشه ها در مقالات مختلف ارائه شده است.

متد elbow

- همانطور که میدانیم ایده اصلی روش های خوشه بندی مبتنی بر تقسیم مانند k-meansبه دست آوردن تعداد خوشه ها به نحوی است که مجموع فواصل درون خوشه ای داده ها (یا مجموع مربعات فواصل درون خوشه ای) حداقل شود. مجموع فواصل درون خوشه ای داده ها، میزان فشردگی خوشه بندی انجام شده را نشان میدهد و هدف، حداقل سازی آن تا جای ممکن است.
- روش elbow، مجموع فواصل درون خوشه ای داده ها را به عنوان تابعی از تعداد خوشه ها در نظر می گیرد. به این ترتیب تعداد خوشه ها به نحوی انتخاب می شوند که افزودن یک خوشه دیگر، بهبودی در حداقل سازی WSS ایجاد نکند.
 - تعداد بهینه خوشه ها طبق الگوریتم زیر بهدست میآید:
 - ۱- اجرای الگوریتم خوشه بندی مانند k-meansبرای مقادیر متفاوت) kبهطور مثال با در نظر گرفتن مقدار کادر بازه ۱ تا ۱۰)
 - k محاسبه مقدار k محاسبه مقدار k
 - ۳-رسم مقدار WSSبر حسب مقادیر مختلف k
 - ۴-نقطه زانوئی نمودار رسم شده، تعداد بهینه خوشه ها را نشان میدهد.

Elbow method

متد silhouetteمیانگین

- تمرکز معیار سیلوئت بر کیفیت خوشه بندی انجام شده متکی است. در واقع این معیار مشخص میکند که پراکندگی داده ها در خوشه ها به چه صورت است. هر چه مقدار سیلوئت بالاتر باشد، کیفیت خوشه بندی نیز بالاتر است.
- در متد سیلوئت میانگین ، الگوریتم خوشه بندی به ازای مقادیر مختلف kاجرا شده و بهازای هر اجرا، معیار سیلوئت برای هر یک از اعضای خوشه ها محاسبه میشود. سپس از سیلوئت های بهدست آمده معدل گرفته میشود. مقدار بهینه kمقداری است که به ازای آن، سیلوئت میانگین ماکزیمم شود.
 - الگوریتم این متد مشابه روش elbowبوده و می توان آن را به صورت زیر نوشت:
- ۱- اجرای الگوریتم خوشه بندی مانند k-meansبرای مقادیر متفاوت) kبه طور مثال با در نظر گرفتن مقدار k در بازه ۱ تا ۱۰)
 - ۲- محاسبه مقدار سیلوئت هر یک از مشاهدات برای هر مقدار kو محاسبه میانگین آنها
 - ۳- رسم مقدار میانگین سیلوئت بر حسب مقادیر مختلف k
 - ۴- نقطه ماکزیمم نمودار رسم شده، تعداد بهینه خوشه ها را نشان میدهد.

متد Gap Statistics

• این روش می تواند بر انواع مختلف الگوریتم های خوشه بندی اعمال شود. متد Gap Statisticsبهازای هر یک از مقادیر در نظر گرفته شده برای ۱۸ مجموع تفاضلات درون خوشه ای داده ها را با مقادیر مورد انتظار آنها (توزیع داده ها با فرض درست بودن فرض صفر) مقایسه می کند. مقدار بهینه خوشه ها، مقداری است که آماره gapرا ماکزیمم کند. این به آن معناست که ساختار خوشه بندی از توزیع یکنواخت تصادفی داده ها دور است.

• الگوریتم این روش را می توان به فرم زیر نوشت:

۱- خوشه بندی داده ها با در نظر گرفتن مقدار kmax بازه ۱ تا . kmaxمحاسبه مقدار تفاضلات درون خوشه ای برای هر یک از اجراها و قرار دادن آن در متغیر Wk

۲- تولید تعداد Вمجموعه داده از مجموعه داده های اصلی، به نحوی که دارای توزیع یکنواخت تصادفی باشند. خوشه بندی هر یک از این Вمجموعه داده به ازای مقادیر مختلف از اجراها و قرار دادن آن در متغیر Wkb داده به ازای مقادیر مختلف از اجراها و قرار دادن آن در متغیر علی از اجراها و قرار دادن آن در متغیر علی از اجراها و قرار دادن آن در متغیر علی از اجراها و قرار دادن آن در متغیر علی از اجراها و قرار دادن آن در متغیر علی از اجراها و قرار دادن آن در متغیر علی از اجراها و قرار دادن آن در متغیر علی از اجراها و قرار دادن آن در متغیر علی از اجراها و قرار دادن آن در متغیر علی از اجراها و قرار دادن آن در متغیر علی از این از اجراها و قرار دادن آن در متغیر علی از اجراها و قرار دادن آن در متغیر علی از اجراها و قرار دادن آن در متغیر علی از اجراها و قرار دادن آن در متغیر علی از اجراها و قرار دادن آن در متغیر علی از اجراها و قرار دادن آن در متغیر علی از اجراها و قرار دادن آن در متغیر علی در از اجراها و قرار دادن آن در متغیر علی در از اجراها و قرار دادن آن در متغیر علی در از اجراها و قرار دادن آن در متغیر علی در از اجراها و قرار دادن آن در متغیر علی در از اجراها و قرار دادن آن در متغیر علی در از اجراها و قرار دادن آن در متغیر علی در از این در متغیر علی در از اجراها و قرار دادن آن در متغیر علی در از این در در این در در این در در این در

 \mathbb{Z} محاسبه آماره \mathbb{Z} به صورت تفاضل مقادیر مشاهده شده \mathbb{W} از مقادیر مورد انتظار آنها تحت فرض صفر \mathbb{W} و نیز محاسبه انحراف معیار آماره به دست آمده:

$$Gap(k) = \frac{1}{B} \sum_{b=1}^{B} log(W_{kb}) - log(W_k)$$

۴- انتخاب تعداد بهینه خوشه ها به صورت کم ترین مقدار k+1)-sk+1 هابه طوری که Gap(k+1)-sk+1 انتخاب تعداد بهینه خوشه ها به صورت کم ترین مقدار

elbow method

```
from sklearn.cluster import KMeans
import numpy as np
import matplotlib.pyplot as plt
X = np.array([[7, 3], [7, 4], [8, 3],[9, 3], [5, 2], [4, 3],[3,3]])
#from sklearn.preprocessing import StandardScaler
#scaler = StandardScaler()
#scaled_features = scaler.fit_transform(X)
sse = []
for k in range(1, 7):
 model = KMeans(n_clusters=k)
  model.fit(X)
  sse.append(model.inertia_)
plt.plot(range(1, 7), sse)
plt.xticks(range(1, 7))
plt.xlabel("Number of Clusters")
plt.ylabel("SSE")
plt.show()
```

silhouette coefficient

```
from sklearn.cluster import KMeans
import numpy as np
import matplotlib.pyplot as plt
X = np.array([[7, 3], [7, 4], [8, 3], [9, 3], [5, 2], [4, 3], [3,3]])
#from sklearn.preprocessing import StandardScaler
#scaler = StandardScaler()
#scaled_features = scaler.fit_transform(X)
from sklearn.metrics import silhouette_score
silhouette_coefficients = []
for k in range(2, 7):
 model = KMeans(n_clusters=k)
 model.fit(X)
 score = silhouette_score(X, model.labels_)
 silhouette_coefficients.append(score)
plt.plot(range(2, 7), silhouette_coefficients)
plt.xticks(range(2, 7))
plt.xlabel("Number of Clusters")
plt.ylabel("Silhouette Coefficient")
plt.show()
```